

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 3.02.2022 r.

Wnioskodawczyni W. Z. wnioskiem złożonym w dniu 28 września 2021 roku oraz wnioskodawca J. L. wnioskiem złożonym w dniu 11 października 2021 roku wnieśli o przyjęcie syna M. L. do szpitala psychiatrycznego bez jego zgody. Wnioski zostały uzasadnione tym, że uczestnik nie chce korzystać z pomocy lekarza psychiatry, nie odzywa się, jest pogrążony w smutku, nie spożywa posiłków. Prezentuje stany lękowe, urojenia prześladowcze, jest zamknięty w sobie, nie można nawiązać z nim logicznego kontaktu. Od kwietnia 2021 roku stan zdrowia uczestnika pogarsza się. W dniu 10 października 2021 roku doszło do interwencji policji. Uczestnik został przewieziony do szpitala psychiatrycznego w R. w celu przebadania i poddania się leczeniu, jednakże odmówił pozostania w szpitalu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Uczestnik M. L. ma 35 lat. Z zawodu jest piekarzem.

Nie pracuje. Jest kawalerem. Mieszka w domu rodzinnym z matką i bratem.

Na tej samej posesji, w wyodrębnionym lokalu mieszkalnym, zamieszkuje jego ojciec.

dowód: - odpis skrócony aktu urodzenia k. 7,

- przesłuchanie uczestnika M. Z. w charakterze strony k. 41-42

Uczestnik nie leczy się psychiatrycznie. Nie przyjmuje leków.

Nie wychodzi z domu. Od dłuższego czasu nie pracuje, nie ma relacji

z otoczeniem. Ma nikły kontakt z rzeczywistością. Pozostaje pod wpływem doznań psychotycznych. Jest apatyczny, bierny. Nie jest w stanie zapewnić sobie środków finansowych. Odrzuca wszelką pomoc od rodziny. Nie jest zainteresowany i nie podejmuje aktywności w celu zmiany swojej sytuacji życiowej.

M. L. w przeszłości przebył uraz czaszkowo-mózgowy. Nadużywał alkoholu. Biegli stwierdzili u niego zespół uzależnienia od alkoholu i kanabinoli, co skutkowało zobowiązaniem go do leczenia odwykowego przeciwalkoholowego w stacjonarnym zakładzie lecznictwa odwykowego na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 25 października 2006 r., sygn. akt III RNs 54/06.

W dniu 10 października 2021 roku uczestnik został skonsultowany psychiatrycznie w Klinicznym Szpitalu Wojewódzkim nr (...) w R., na skutek przewiezienia go do szpitala przez karetkę pogotowia. W trakcie konsultacji lekarz psychiatra ustalił, że stan zdrowia psychicznego uczestnika pogorszył się od kilku miesięcy. Uczestnik czuje się prześladowany, twierdzi że „jacyś bandyci mu zagrażają”. Izoluje się społecznie, ma stany lękowe, obawia się wejść do pomieszczeń, odmawia przyjmowania pewnych posiłków, zachowuje się dziwnie, bez istotnego powodu odłącza zasilanie pieca CO. Okresowo jest napięty, drażliwy, agresywny werbalnie do brata i matki. Nie podejmował prób samobójczych. W wywiadzie prawdopodobnie urojenia prześladowcze oraz cechy objawów negatywnych: chłód emocjonalny, wycofanie, niedostosowanie afektywne, izolacja społeczna. Lekarz psychiatra uznał, iż wskazana jest obserwacja uczestnika w kierunku zespołu paranoidalnego w warunkach oddziału psychiatrii. Uczestnik nie wyraził zgody na leczenie szpitalne (konsultacja psychiatryczna k. 16).

Uczestnik ciągle się boi, ma lęki, twierdzi że ma wrogów. Widząc osoby jadące pojazdami z rejestracjami spoza województwa (...), uznaje że osoby te kontaktują się telefonicznie z jego wrogami.

Uczestnik boi się wychodzić z domu, nawet do pobliskiego sklepu. Odczuwa zmęczenie swoim stanem psychicznym, jednakże nie ma poczucia choroby. Nie dba o higienę, nie myje się, nie goli, nie przebiera. W zasadzie cały czas przebywa w swoim pokoju. Na kierowane do niego słowa, zakrywa oczy rękami lub zakrywa się pościelą.

Matka wielokrotnie prosiła uczestnika o wizytę u lekarza psychiatry. Rejestrowała go w poradni zdrowia psychicznego, zamawiała wizyty domowe, ale uczestnik nie chciał być badany przez lekarza i w związku z tym wnioskodawczyni rezygnowała z tych wizyt, na skutek czego lekarz nie przyjeżdżał do domu.

dowód: - konsultacja psychiatryczna k. 16 ,

- karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 23, 24,

- karta informacyjna k. 37,

- karta informacyjna z leczenia szpitalnego k. 38,

**- przesłuchanie wnioskodawczyni W. Z.
w charakterze strony k. 67-68 ,**

- przesłuchanie wnioskodawcy J. L. w charakterze strony k. 68 -69

Na podstawie pisemnej opinii biegłego lekarza psychiatry K. S. z dnia 27 grudnia 2021 roku w jednoznaczny sposób, nie budzący żadnych wątpliwości ustalono, że uczestnik M. L. jest osobą chorą psychicznie. Cierpi na zespół paranoidalny. Wymaga dalszej diagnostyki. Jego dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że nieprzyjęcie go do szpitala psychiatrycznego spowoduje znaczne pogorszenie jego stanu zdrowia psychicznego. Uczestnik żyje w świecie psychotycznym, nie ma wglądu w proces chorobowy, sam nie podejmuje leczenia, nie ma poczucia choroby. Odmawia pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Taki stan rzeczy przyczyni się do pogorszenia stanu jego zdrowia. Podjęcie leczenia przez uczestnika w warunkach szpitalnych wpłynie na poprawę stanu zdrowia oraz zapobiegnie dalszemu pogorszeniu się jego stanu zdrowia.

dowód: - opinia sądowo-psychiatryczna k. 54-55

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek W. Z. i J. L. zasługuje na uwzględnienie albowiem zachodzą przesłanki do umieszczenia uczestnika M. L. w szpitalu psychiatrycznym bez jego zgody, wynikające z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 roku o ochronie zdrowia psychicznego.

Zgodnie z treścią powyższego przepisu do szpitala psychiatrycznego może być przyjęta osoba chora psychicznie:

1. której dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że nieprzyjęcie do szpitala spowoduje znaczne pogorszenie stanu jej zdrowia psychicznego,

bądź

2. która jest niezdolna do samodzielnego zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych, a uzasadnione jest przewidywanie, że leczenie w szpitalu psychiatrycznym przyniesie poprawę jej stanu zdrowia.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentacji medycznej, w szczególności konsultacji psychiatrycznej (k. 16), przesłuchania stron oraz pisemnej opinii biegłego lekarza psychiatry K. S. pozwala na jednoznaczne przyjęcie, że M. L. jest osobą chorą psychicznie. Cierpi na zespół paranoidalny. Bez interwencji w postaci leczenia w warunkach oddziału stacjonarnego, stan psychiczny uczestnika znacznie pogorszy się, co wpłynie na jakość jego życia. Objawy chorobowe pogłębią się. Uczestnik w coraz większym stopniu nie będzie miał realnej oceny swojej sytuacji.

Uczestnik nie współpracuje z rodziną, odmawia pomocy, żyje

w świecie psychotycznym, nie ma poczucia choroby. Sam nie podejmuje leczenia. Jego dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że nieprzyjęcie do szpitala spowoduje znaczne pogorszenie stanu jego zdrowia psychicznego. Uzasadnione jest przyjęcie uczestnika do szpitala psychiatrycznego bez jego zgody.

Stan zdrowia uczestnika sukcesywnie pogarsza się. Nie można nawiązać z nim logicznego kontaktu, ma urojenia prześladowcze, cały czas jest zamknięty w sobie, nie spożywa posiłków.

Opinia dotycząca stanu zdrowia psychicznego uczestnika jest rzetelna, szczegółowa, nie budzi wątpliwości.

Reasumując, należy podkreślić, że uczestnik M. L. nie ma poczucia choroby i nie podejmuje leczenia dobrowolnie, a otoczenie nie jest w stanie wyegzekwować podjęcia przez niego leczenia. Leczenie psychiatryczne uczestnika w warunkach szpitalnych jest bezwzględnie konieczne bowiem proces psychotyczny nie leczony nie wycofa się samoistnie, a objawy chorobowe pogłębią się. Bez leczenia w warunkach szpitalnych stan psychiczny uczestnika znacznie pogorszy się, co wpłynie na jakość jego życia.

Orzeczenie wydano na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 roku o ochronie zdrowia psychicznego.